

D O M

afsagt den 15. januar 1996 af Vestre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Thrane, Kristian Petersen og Bodil Ruberg
(kst.))
i ankesag B-1449-94

Appellant

Bramming,
mod
Bikuben A/S,
Bramming.

Den indankede dom er afsagt den 21. juni 1994 af retten i
Esbjerg, 2. afdeling.

For landsretten har Appellanten, gentaget
sin påstand i 1. instans.

Indstævnte, Bikuben A/S, har påstået dommen stadfæstet.

Indstævnte har i en skrivelse af 21. september 1994 oplyst
følgende:

"Under henvisning til Deres skrivelse af 6. septem-
ber 1994 kan Bikuben herved oplyse, at låneprovenu
af gældsbrief af 18.03.88 er udbetalt på følgende
måde:

Låneforhøjelsen pr. 18.03.88 kr. 26.973,76 er indsat
på Kontonummer 1 tilhørende Appellanten
- af dette beløb er herefter overført kr.
17.000,00 til Kontonummer 3 og kr. 9.000,00
til Kontonummer 4 begge tilhørende
Appellanten.

Låneprovenu af gældsbrief Kontonummer 1 kr.
48.458,78 er anvendt, som følger:
Kr. 30.000,00 indsat på Kontonummer 4
kr. 13.458,78 indsat på Kontonummer 3 og
kr. 5.000,00 indsat på Kontonummer 5

alle tilhørende [redacted] Appellanten [redacted].

Der har ikke fundet samtidig indbetaling sted på [redacted] Person 1's [redacted] skyld til Bikuben."

Appellanten har supplerende forklaret, at hun vedrørende det første gældsbrief heller intet husker om gældsbriefets oprindelige udstedelse eller om de to senere forhøjelser. Ved underskrivelsen af det andet gældsbrief udpegede [redacted] Person 1 det sted på det blanke ark, hvor hun skulle skrive sit navn. Samme dag, hun modtog indstævntes brev af 10. juli 1989, meddelte [redacted] Person 1 hende, at brevet ville komme, at "der var så mange fejl, som skulle bringes i orden", og at hun bare skulle skrive under, så ville "det være ude af verden". Hun talte med sin far om det, og han sagde også, at hun skulle skrive under. [redacted] Person 1 sagde også om beløbsangivelserne i brevet, at "det skulle hun ikke bekymre sig om, for det angik ikke hende". Hun forstod ikke rigtigt briefets indhold, men hun skrev under, og [redacted] Person 1 fik brevet med tilbage til indstævnte. Hun blev ikke klar over, at brevet kom fra indstævntes interne revisionsafdeling, og hun er ikke klar over, hvordan det er blevet returneret til revisionsafdelingen. Hun vidste ikke, at [redacted] Person 1 på det tidspunkt allerede var afskediget. Først senere fortalte [redacted] Person 1 om, at hun var blevet fyret på grund af uregelmæssigheder. Hun havde ikke fattet mistanke tidligere, heller ikke på grundlag af de kontoudtog, hun i begyndelsen fik. Senere fik hun ikke længere kontoudtog, vistnok fordi [redacted] Person 1 beholdt dem.

[redacted] Person 2 har supplerende forklaret, at han må have henvendt sig til Intern Revison nogle få dage før bortvisningen af [redacted] Person 1, der skete den 22. juni 1989. Revisionen gennemgik, som sædvanen er i sådanne tilfælde, samtlige konti med tilknytning til [redacted] Person 1 og hendes familie, og [redacted] Person 1 erkendte under en samtale umiddelbart efter uregelmæssighederne. Han mener ikke at der - som det er anført i gengivelsen af hans forklaring for byretten - kan være gået flere måneder.

Parterne har i det væsentlige gentaget deres procedure for byretten.

Appellanten har yderligere gjort gældende, at gældsbriefene må anses for falske eller forfalskede og er ugyldige som følge

heraf. Endvidere er gældsbrevene også uforbindende for appellantent som følge af, at Person 1 handlede helt uden for grænserne af den fuldmagt, hun havde fra appellantent. Endelig har appellantent gjort gældende, at indstævnte, der har modtaget indbetalinger på Person 1's gæld, hidrørende fra provenuet af gældsbrevene ikke har lidt et tab svarende til den opgjorte gæld i henhold til gældsbrevene.

Indstævnte har bestridt, at gældsbrevene er falske eller forfalskede og har henvist til, at appellantent ikke har godtgjort, at de er udfærdiget efter at appellantent havde underskrevet in blanco.

Landsretten udtaler:

Som anført i byrettens kendelse af 7. december 1993 er det ubestridt, at underskrifterne på gældsbrevene, oprettet den 18. marts og den 19. oktober 1988 hidrører fra appellantent. Efter forklaringerne om tilblivelsen af de to gældsbreve lægges det til grund, at appellantent i begge tilfælde efter anmodning fra Person 1 skrev under på et blankt stykke papir, hvorpå Person 1 senere uden appellantents samtykke eller kendskab indføjede gældsbrevenes tekst. Der foreligger således falskneri.

Det tiltrædes, at det er lagt til grund, at Person 1's formål med at oprette gældsbrevene var at rejse penge på dokumenterne, og det må efter forklaringerne om dokumenternes tilblivelse endvidere lægges til grund, at appellantent var klar herover. Det tiltrædes, at Person 1 under disse omstændigheder ikke optrådte som fuldmægtig for indstævnte, og at indstævnte derfor ikke kan identificeres med hende ved bedømmelsen af, om indstævnte var i ond tro om falskneriet. Det tiltrædes endvidere, at der, uanset den måde, hvorpå vitterlighedspåtegningerne er sket, ikke er grundlag for at fastslå, at andre medarbejdere hos indstævnte burde have indset, at der forelå falskneri. Indstævnte må derfor anses for at have været i god tro herom.

Indsigelsen om falsk kan som udgangspunkt gøres gældende over for indstævnte uanset om indstævnte må anses for at have været

i god tro, men under de anførte omstændigheder, hvor appellanten må anses for selv at have udvist betydelig uforsigtighed i forbindelse med gældsbrevenes udstedelse, kan indsigelsen ikke føre til, at appellanten ikke er forpligtet over for indstævnte. Der må herved også lægges vægt på, at indstævnte på sin side efter det foreliggende ikke på det tidspunkt havde særlig anledning til at føre tilsyn med Person 1's dispositioner.

Det, som appellanten har anført vedrørende overskridelse af grænserne for Person 1's fuldmagt fra appellanten, kan under de anførte omstændigheder ikke føre til andet resultat, og det kan af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes, at der ikke er grundlag for helt eller delvis at tilsidesætte gældsbrevene i medfør af aftalelovens § 36.

Det er ikke godtgjort af appellanten, at de lån, som blev opnået på grundlag af gældsbrevene, er blevet anvendt helt eller delvis til at dække Person 1's gæld til indstævnte, således at indstævntes nettotab ikke svarer til den opgjorte restgæld på gældsbrevene. Det bemærkes herved, at der på det foreliggende grundlag ikke er anledning til at tillægge det processuel skadevirkning for indstævnte, at indstævnte trods appellantens opfordring ikke har fremlagt kontoudtog vedrørende Person 1's konti.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Den indankede dom stadfæstes.

Sagens omkostninger for landsretten skal Appellanten betale til indstævnte, Bikuben A/S, med 18.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Thrane

Kristian Petersen

Bodil Ruberg

(kst.)

cfr.

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg, den 15/01-96.

Anonymiseret

retssekretær